

Bøffen: Den ærede Taler, som nu lattede sig, begyndte med at forklare, at vi nu stod ved anden Akt; første Akt var Valgene og de dertil sig knyttende Valgbrevsundersøgelser. Jeg vil deraf slutte, at det var logisk rigtig, at man havde endt første Akt, før man havde begyndt paa anden Akt. Den første Akt er jo nemlig ikke ganske sluttet endnu, hvad angaar Valgbrevenes Prøvelse og de deraf følgende Godkendelser, og jeg vilde ønske det som en vel placeret Hentilning til det højtærede mægtige Flertal, at de ogsaa indfrie dette deres Ordførers Ord om, at hvad der hører til første Akt, det søger man at afslutte, inden man begynder paa anden. Den ærede Taler udviklede for øvrigt nogle politiske Betragtninger til Indledning, som vare meget velvilligt stillede over for mig og mine Venner. Jeg skal udtale min Anerkendelse deraf. En Karakteristik som denne, at man gør det saa godt, man kan, anser jeg for at være et særdeles godt Skudsmaal. Og jeg vil vende det tilbage til det ærede Medlem og sige, at jeg tror allerede nu at kunne have Grund til at give ham dette Skudsmaal, særlig naar jeg søger Indledningen til: „Skyd ikke Pianisten, for han gør det, saa godt han kan“. Ærede Medlemmer vilde være enige med mig i, at det ærede Medlem har talt i høj Grad piano. Jeg anerkender denne Egenskab fra den ærede Ordførers Side. Jeg tror, det er vel valgt at tale piano. Han har lært noget af Fortiden ogsaa i denne Henseende. Jeg erkender, at det ærede Medlem er villigt og vil gøre, hvad han kan; og kan han indfri dette Ønske, skal jeg være lige saa villig til at give ham denne Anerkendelse, som han har været det over for mig. Men det ærede Medlem søjede til, at det, som nu skulde stille Fortiden fra Fremtiden, var en forandret Forhandlingsmaade. Og det var egentlig Hovedtanken mod det Flertal, der havde ledet Forhandlingene her i de foregaaende Aar, at den Maade, hvorpaa det forhandlede, ikke var tilladelig eller anbefalelsesværdig. Vi vente altsaa, at der herefter griebes an paa en anden kraftigere, bedre og mere frugtbringende Forhandlingsmaade, og ogsaa i den Henseende skulle vi være villige til at fuldt ud at anerkende de Bestræbelser, som man vil gøre, og de Frugter, som man vil opnaa. I en Henseende har det ærede Medlem ganske vist forandret Forhandlingsmaaden noget, allerede ved den Indledning, han har forelagt for os i Dag. Jeg skal minde om, at den Fremgangsmaade, som man i de forløbne Aar fra vor Side søgte at benytte, var den at koncentrere Arbejdet saa meget som muligt paa et snæ-

vere Omraade, paa Forhaand at betegne, hvad det var, man ønskede at gennemføre, og saa gøre det saa godt som muligt. Vi have betegnet, hvad vi tilføjede, Aar for Aar, og om vi end ikke tør sige, at vi fuldt ud opnaaede, hvad der i saa Henseende var planlagt for Aarets Arbejde, blev der dog opnaaet ikke saa ganske lidt. Jeg skal — ganske i Parentes — bemærke, at naar det ærede Flertal ved Slutningen af en femaars Periode blot kunde vise tilbage til lige saa gode Resultater og Frugter, som det hidtil levende relative Flertal her i Salen har kunnet, skal jeg ogsaa i den Henseende tage min Hat af for det. Men hvad det ærede Medlem anthede som Grundlag, som Program for dette Aars Arbejde, er ganske vist ikke særdeles omfattende, det er overmaade beskedent, det er „piano“ i højeste Grad, og jeg erkender, at det er vistnok ogsaa rigtig at gribe Sagen saaledes an. De tre Punkter, som det ærede Medlem fra sit Synspunkt tog Initiativet til at fremhæve som Grundlag for det kommende Arbejde her, vare: Forbedring af Trafikken — i Almindelighed uden nærmere at angive hvordan — dernæst Anlæg af en Bestyrelse, hvortil han var villig at yde ganske særdeles betydelige Bevillinger, og endelig det, at lette Debitorerne til Sorø Akademi og flere andre offentlige Kasser med Hensyn til deres Rentebærelser til disse Institutioner. Hvis jeg har forstaaet det ærede Medlem rigtig, er det altsaa den Kamme, inden for hvilken han mente, at Flertallet i denne Sal vilde komme til at arbejde i den kommende Samling, hvad angaar Finansloven i Særdeleshed, og jeg skal kun ønske ham fuldt Held til at gennemføre det. Han har ikke stillet sig et mere omfattende eller større Maal, end at han med Høje kunde vente at se, i hvert Fald det væsentligste deraf løst. Om hvorledes det vil gaa ham specielt med Bestyrelsen, tør jeg som Øbo ikke udtale nogen som helst Mening; for at naa den, vil han jo vistnok fortrinnsvis lægge sin Indflydelse i Bægtkaalen.

Jeg vil hertil knytte den Bemærkning, at den første Akt, som vi bivaandede i Foraaret efter Valgene, gav jo, som ogsaa det ærede Medlem bemærkede, ikke egentlig Indledning til nogen Meningsudveksling mellem de forskellige Partier her i Salen. Men det vilde dog være ganske urigtigt at lufte Øinene i for, at der i den forste Samling, vi havde, skete noget meget betydningsfuldt, og navnlig meget betydningsfuldt for alle dem, som tillægge Handlinger mere Betydning end Ord. Den Handling, som der foregik, var jo Danelsen af det store Venstrereformparti. Jeg har aldrig næret nogen Tvivl om, at Frem-